

om det i Grunden er Umagen værd at indlade sig paa at vedtage en Lov, som yder saa Lidt; men Rigsdagen er jo ikke bunden til at blive staaende netop ved den Begrændsning, som Udkastet giver. Det maa jo staae Rigsdagen frit for at foretage saadanne Forandringer og Tillæg, at Loven virkelig faaer Noget at betyde, og jeg troer, at Sneekastningsbestemmelserne og navnlig Reglementet af 1799 meget kunne trænge til Forandringer, naar Gjenstanden, Sneekastningsvæsenet, skal kunne gaae og udføres paa en hensigtsmæssig og ønskelig Maade. Jeg skal ikke i Diebliffet videre indlade mig paa, hvilke enkelte Bestemmelser i Sneekastnings-Reglementet der især kunne trænge til at forandres, men blot hentyde til, at ogsaa Bestyrelsen, Tilsynets Ordning og Udførelsen af selve Sneekastningsarbejdet er noget, der meget kan trænge til andre Bestemmelser end dem, der indeholdes i Reglementet; jeg troer navnlig, at de Savn, der paa mange Steder ere sølte med Hensyn til Sneekastningen og Udførelsen af, hvad dertil hører, ligge i en mangelfuld Ordning af Tilsynet. Jeg er fremdeles ganske enig med den ærede sidste Taler (Lehmann) i, at det neppe gaaer an at benytte Hartkornet som det væsentligste Moment. At der derimod kan og bør tages Hensyn til Hartkornet blandt Andet, er jo vistnok rigtigt, men Lovudkastet indeholder den fornødne Anvisning i saa Henseende, da det nævner Hartkornet som et af de Momenter, der skulle komme i Betragtning. Hvad Bestemmelserne i Lovudkastet angaaer, da forekommer det mig at være den heldigste og hensigtsmæssigste Ordning, at Re-

gulativerne ikke gives ved en almindelig Lovbestemmelse, men affattes af de locale Autoriteter, da der med Hensyn til Sneekastningsvæsenet hersker en saadan Forffjellighed i de locale Forhold, at en almindelig Bestemmelse, der paa eet Sted kan være hensigtsmæssig, paa et andet Sted vil være aldeles uhensigtsmæssig og maaskee skridende mod Niemedet. Jeg finder det ganske rigtigt, at den Bestemmelse i Frdn. af 27de Mai 1848 § 1, hvorefter Sogneforstanderskaberne have Valget mellem enten at lade Huusmænd og Inderster udføre 3 Dages Arbejde til hvilket som helst Brug eller at overdrage dem Sneekastningsarbejdet ubegrændset, forandres derhen, at ogsaa naar Sogneforstanderskaberne vælge at lade Huusmændene og Indsidderne blot forrette Sneekastningsarbejdet, dette da ogsaa indskrænkes til 3 Dage som det, der høist kan fordres uden Bederlag; men jeg kan ikke være enig i, at Bestemmelsen i § 1 af Frdn. af 27de Mai 1848 har vilst sig at være saa godt som aldeles upraktisk og intet Sted er kommen til Udførelse, da jeg kjender flere Communer, hvor Sogneforstanderskaberne i den Tro, at de ders ved tjente Huusmændenes og Indsiddernes Interesse bedst, have overdraget disse Sneekastningsarbejde alene og hvor det har vilst sig lige siden Forordningen udfom, at dette i Gjerningen var meget fordeelagtigt for Huusmænd og Indsiddere; men jeg indseer, at der kunde komme saadanne Forhold, at det vilde blive i enkelte Aar en altfor streng Byrde og det er saaledes vistnok rigtigt, at Byrden begrændses.